

31999L0013

29.3.1999

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 85/1

SMĚRNICE RADY 1999/13/ES

ze dne 11. března 1999

o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 130s odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že akční programy Evropského společenství pro životní prostředí schválené Radou a zástupci vlád členských států zasedajících v Radě usneseními ze dne 22. listopadu 1973 ⁽⁴⁾, 17. května 1977 ⁽⁵⁾, 7. února 1983 ⁽⁶⁾, 19. října 1987 ⁽⁷⁾ a 1. února 1993 ⁽⁸⁾ zdůrazňují význam prevence a snižování znečištění ovzduší;

(2) vzhledem k tomu, že zejména usnesení ze dne 19. října 1987 zdůrazňuje potřebu opatření na úrovni Společenství zaměřeného mimo jiné na zavedení vhodných norem k zajištění vysoké úrovně ochrany veřejného zdraví a životního prostředí;

(3) vzhledem k tomu, že Evropské společenství a jeho členské státy jsou stranami Protokolu k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979, který se týká omezování emisí těkavých organických sloučenin s cílem snížit jejich toky přes hranice států a rovněž snížit toky z nich vznikajících sekundárních fotochemických oxidantů tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí před nepříznivými účinky;

(4) vzhledem k tomu, že znečištění způsobené těkavými organickými sloučeninami v jednom členském státě často ovlivňuje ovzduší a vodu v jiných členských státech; že v souladu s článkem 130r Smlouvy je nezbytné provést opatření na úrovni Společenství;

(5) vzhledem k tomu, že vlastnosti organických rozpouštědel způsobují, že jejich používání při některých činnostech a v některých zařízeních vede k emisím organických sloučenin, které mohou být škodlivé pro lidské zdraví, do ovzduší, nebo že jejich používání může přispívat k tvorbě fotochemických oxidantů v mezní vrstvě troposféry v místním rozsahu i v rozsahu překračujícím hranice států a tyto oxidanty poškozují přírodní zdroje životně důležité pro životní prostředí a hospodářství a za určitých podmínek expozice mají škodlivé účinky na lidské zdraví;

(6) vzhledem k tomu, že častý výskyt vysokých koncentrací troposférického ozonu v posledních letech vyvolal obecně sdílené obavy z dopadů na veřejné zdraví a na životní prostředí;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 99, 26.3.1997, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. C 287, 22.9.1997, s. 55.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 1998 (Úř. věst. C 34, 2.2.1998, s. 75), společné stanovisko Rady ze dne 16. června 1998 (Úř. věst. C 248, 7.8.1998, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 21. října 1998 (Úř. věst. C 341, 9.11.1998, s. 70).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 139, 13.6.1977, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 46, 17.2.1983, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 328, 7.12.1987, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 138, 1.2.1993, s. 1.

- (7) vzhledem k tomu, že k ochraně veřejného zdraví a životního prostředí před důsledky zvláště škodlivých emisí z používání organických rozpouštědel a k zaručení práva občanů na čisté a zdravé životní prostředí je proto nutné učinit preventivní opatření;
- (8) vzhledem k tomu, že při mnoha činnostech a v mnoha zařízeních je možné emise organických sloučenin vyloučit nebo snížit, protože jsou nebo v nejbližších letech budou dostupné potenciálně méně škodlivé náhražky; že v případech, kdy nejsou vhodné náhražky dostupné, je třeba přijmout jiná technická opatření ke snížení emisí do životního prostředí do té míry, do jaké je to ekonomicky a technicky možné;
- (9) vzhledem k tomu, že by mělo být omezeno používání organických rozpouštědel a sníženy emise organických sloučenin, které mají nejzávažnější účinky na veřejné zdraví, do té míry, do jaké je to technicky možné;
- (10) vzhledem k tomu, že zařízení a postupy, na které se vztahuje tato směrnice a které nepodléhají povolení podle právních předpisů Společenství nebo podle vnitrostátních právních předpisů, by se měly alespoň registrovat;
- (11) vzhledem k tomu, že stávající zařízení a činnosti musí být případně přizpůsobeny tak, aby v odpovídající lhůtě splňovaly požadavky stanovené pro nová zařízení a činnosti; že by tato lhůta měla být slučitelná s harmonogramem plnění požadavků směrnice 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezení znečištění⁽¹⁾;
- (12) vzhledem k tomu, že podstatně změněné části stávajících zařízení musí ze zásady splňovat požadavky stanovené pro nová zařízení;
- (13) vzhledem k tomu, že organická rozpouštědla jsou využívána v mnoha různých druzích zařízení a činností, a že je tudíž třeba kromě obecných požadavků definovat také specifické požadavky a současně stanovit prahové hodnoty pro velikost zařízení či rozsah činností, které musí odpovídat požadavkům této směrnice;
- (14) vzhledem k tomu, že vysoká úroveň ochrany životního prostředí vyžaduje stanovení a dodržování mezních hodnot emisí pro organické sloučeniny a také stanovení a dodržování vhodných provozních podmínek v souladu se zásadou nejlepších dostupných technik pro některá zařízení a činnosti používající ve Společenství organická rozpouštědla;
- (15) vzhledem k tomu, že v některých případech mohou členské státy udělit provozovatelům výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí, protože je možné dosáhnout rovnocenného snížení emisí pomocí jiných opatření jako např. používáním produktů nebo postupů s nízkým nebo nulovým obsahem rozpouštědel;
- (16) vzhledem k tomu, že je třeba vhodným způsobem zohlednit opatření ke snížení emisí, která byla přijata před vstupem této směrnice v platnost;
- (17) vzhledem k tomu, že alternativní postupy mohou být účinnější cestou k dosažení cílů této směrnice než uplatňování jednotných mezních hodnot emisí; že členské státy proto mohou zprostit stávající zařízení povinnosti plnit stanovené mezní hodnoty emisí v případě, že realizují národní plán, který povede ve lhůtách stanovených v této směrnici minimálně ke stejnému snížení emisí organických sloučenin z těchto činností a zařízení;
- (18) vzhledem k tomu, že stávající zařízení, na něž se vztahuje směrnice 96/61/ES a jichž se současně týká i příslušný národní plán, nelze za žádných okolností zprostit povinnosti dodržovat ustanovení uvedené směrnice včetně čl. 9 odst. 4;
- (19) vzhledem k tomu, že v mnoha případech lze na malá a střední zařízení, a to nová i stávající, klást poněkud mírnější požadavky s ohledem na zachování jejich konkurenceschopnosti;
- (20) vzhledem k tomu, že pro chemické čištění je s výhradou konkrétních výjimek vhodná nulová prahová hodnota;
- (21) vzhledem k tomu, že je nutné zajistit monitorování emisí, a to též za použití měřicích metod, k posouzení hmotnostních koncentrací nebo množství znečišťujících látek, jejichž vypouštění do prostředí je povoleno;
- (22) vzhledem k tomu, že provozovatelé by měli snižovat emise organických rozpouštědel včetně fugitivních emisí a emise organických sloučenin; že důležitým nástrojem k ověřování tohoto faktu je plán hospodaření s rozpouštědly; že plán hospodaření s rozpouštědly sice poskytuje jistá vodítka, avšak zatím není rozpracován do té míry, aby mohla být zavedena metodika Společenství;
- (23) vzhledem k tomu, že členské státy musejí stanovit postup a opatření pro případ překročení mezních hodnot emisí;

(¹) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

(24) vzhledem k tomu, že Komise a členské státy by měly spolupracovat s cílem zajistit výměnu informací o provádění této směrnice a o pokroku v možnostech používání náhradních látek,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

Účelem této směrnice je prevence nebo snižování přímých a nepřímých účinků emisí těkavých organických sloučenin (VOC) na životní prostředí, a to zejména na ovzduší, a možných rizik pro lidské zdraví stanovením opatření a postupů, které je třeba uplatňovat při činnostech definovaných v příloze I, pokud spotřeba rozpouštědel překračuje prahové hodnoty uvedené v příloze II A.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „zařízením“ stacionární technická jednotka, v níž se provádí jedna nebo více činností spadajících do oblasti působnosti podle článku 1 a jakékoli jiné přímo související činnosti, které technicky souvisejí s činnostmi provozovanými v daném místě a které by mohly mít vliv na emise;
2. „stávajícím zařízením“ zařízení, které je v provozu, nebo zařízení, které bylo v souladu s právními předpisy platnými přede dnem provedení této směrnice povoleno či registrováno nebo z hlediska příslušného orgánu podléhalo povinnosti žádat o povolení, a to za podmínky, že bude uvedeno do provozu nejpozději jeden rok po provedení této směrnice;
3. „malým zařízením“ zařízení, které spadá do pásma nižších prahových hodnot v případě položek 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 nebo 17 přílohy II A nebo které v případě jiných činností uvedených v příloze II A má roční spotřebu rozpouštědel nižší než 10 t;
4. „podstatnou změnou“
 - v případě zařízení, na něž se vztahuje směrnice 96/61/ES, podstatná změna podle definice v uvedené směrnici,

- v případě malých zařízení změna jmenovité kapacity vedoucí ke zvýšení emisí těkavých organických sloučenin o více než 25 %. Podstatnou změnou se rozumí také jakákoli změna, která může mít podle názoru příslušného orgánu významný nepříznivý vliv na lidské zdraví nebo životní prostředí,
- v případě všech ostatních zařízení změna jmenovité kapacity vedoucí ke zvýšení emisí těkavých organických sloučenin o více než 10 %. Podstatnou změnou se rozumí také jakákoli změna, která může mít podle názoru příslušného orgánu významný nepříznivý vliv na lidské zdraví nebo životní prostředí;

5. „příslušným orgánem“ orgán popř. orgány nebo subjekty odpovědné podle právních předpisů členského státu za plnění úkolů vyplývajících z této směrnice;
6. „provozovatelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí zařízení, nebo osoba, na niž byla převedena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickým provozem zařízení, upravují-li tuto možnost vnitrostátní právní předpisy;
7. „povolením“ písemné rozhodnutí, kterým příslušný orgán vydává souhlas s provozem celého zařízení nebo jeho části;
8. „registrací“ postup popsany v právním předpisu a zahrnující přinejmenším oznámení provozovatele příslušnému orgánu o záměru provozovat zařízení nebo provádět činnost z oblasti působnosti této směrnice;
9. „emisemi“ jakékoli vypouštění těkavých organických sloučenin ze zařízení do životního prostředí;
10. „fugitivními emisemi“ jakékoli emise těkavých organických sloučenin do ovzduší, půdy a vody, které nejsou součástí odpadních plynů, a pokud není uvedeno v příloze II A jinak, též rozpouštědla obsažená v jakýchkoli produktech. Fugitivní emise zahrnují rovněž nezachycené emise uvolněné do vnějšího prostředí okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory;
11. „odpadními plyny“ konečný plynný odpad obsahující těkavé organické sloučeniny nebo jiné znečišťující látky vypouštěný do ovzduší z komína nebo z jiného zařízení na snižování emisí. Objemový průtok se vyjadřuje v metrech krychlových za hodinu za normálních podmínek;
12. „celkovými emisemi“ součet fugitivních emisí a emisí v odpadních plynech;

13. „mezní hodnotou emisí“ hmotnost těkavých organických sloučenin vyjádřená pomocí určitých specifických parametrů, koncentrace, procentního podílu nebo úrovně emise vypočtené za normálních podmínek (N), která nesmí být překročena během jednoho nebo více období;
14. „látkami“ jakýkoli chemický prvek a jeho sloučeniny ve stavu, v jakém se vyskytují v přírodě, nebo tak, jak jsou vyrobeny v průmyslu, a to v pevném, kapalném nebo plynném skupenství;
15. „přípravkem“ směs nebo roztok složený ze dvou či více látek;
16. „organickou sloučeninou“ jakákoli sloučenina obsahující přinejmenším uhlík a jeden nebo více z těchto prvků: vodík, halogeny, kyslík, síra, fosfor, křemík nebo dusík, s výjimkou oxidů uhlíku a anorganických uhličitánů a hydrogenuhličitánů;
17. „těkavou organickou sloučeninou“ jakákoli organická sloučenina, která má při teplotě 293,15 K tlak par 0,01 kPa nebo vyšší nebo která za konkrétních podmínek použití vykazuje odpovídající těkavost. Pro účely této směrnice se za těkavou organickou sloučeninu považuje i frakce kreosotu, která překračuje uvedenou hodnotu tlaku par při teplotě 293,15 K;
18. „organickým rozpouštědlem“ jakákoli těkává organická sloučenina, která se používá samostatně nebo ve spojení s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity či povrchového napětí, jako plastifikátor nebo jako konzervant;
19. „halogenovaným organickým rozpouštědlem“ organické rozpouštědlo, které obsahuje v každé molekule alespoň jeden atom bromu, chloru, fluoru nebo jodu;
20. „nátěrovou hmotou“ jakýkoli přípravek, včetně všech organických rozpouštědel nebo přípravků obsahujících organická rozpouštědla nezbytná pro jejich správné použití, který se používá k dosažení dekoračního, ochranného nebo jiného funkčního účinku na určitém povrchu;
21. „adhezním materiálem“ jakýkoli přípravek, včetně všech organických rozpouštědel nebo přípravků obsahujících organická rozpouštědla nezbytná pro jejich správné použití, který se používá ke slepení oddělených částí výrobku;
22. „tiskařskou barvou“ přípravek, včetně všech organických rozpouštědel nebo přípravků obsahujících organická rozpouštědla nezbytná pro jejich správné použití, který se používá k tisku textu nebo obrazu na určitý povrch;
23. „lakem“ průhledná nátěrová hmota;
24. „spotřebou“ celkové množství organických rozpouštědel spotřebovaných v zařízení za kalendářní rok nebo za jakékoli jiné období dvanácti měsíců, snížené o všechny těkavé organické sloučeniny, které jsou regenerovány pro opětovné využití;
25. „vstupním množstvím organických rozpouštědel“ celkové množství organických rozpouštědel v čisté formě a v přípravcích, které se používá při provádění určité činnosti, včetně rozpouštědel recyklovaných uvnitř zařízení i mimo něj, přičemž se organická rozpouštědla počítají pokaždé, kdy jsou použita při provádění dané činnosti;
26. „opětovným využitím organických rozpouštědel“ použití regenerovaných organických rozpouštědel ze zařízení k jakémukoli technickému nebo komerčnímu účelu včetně jejich využití jako paliva, s vyloučením definitivního zneškodnění regenerovaných rozpouštědel jakožto odpadu;
27. „hmotnostním tokem“ množství uvolňovaných těkavých organických sloučenin vyjádřené v jednotkách hmotnosti za hodinu;
28. „jmenovitou kapacitou“ maximální hmotnost organických rozpouštědel použitých v zařízení za běžných provozních podmínek a při projektovaném výkonu vyjádřená jako denní průměr;
29. „běžným provozem“ všechna období provozu zařízení nebo provádění činnosti s výjimkou doby uvádění zařízení do provozu, odstavení z provozu a údržby provozního vybavení;
30. „podmínkami záchytu“ takové podmínky provozu zařízení, kdy jsou těkavé organické sloučeniny uvolňované během činnosti zachycovány a vedeny do komína nebo jiného zařízení na snižování emisí, a nejsou proto zcela fugitivní;
31. „normálními podmínkami“ teplota 273,15 K a tlak 101,3 kPa;
32. „dvacetičtyřhodinovým průměrem“ aritmetický průměr všech platných odečtených hodnot získaných během 24 hodin běžného provozu;
33. „uváděním do provozu a odstavením z provozu“ operace, kterými se uvádí technologický proces, provozní zařízení nebo zásobník do provozního nebo pohotovostního stavu nebo kterými se tento stav ukončuje. Pravidelné fáze provozních výkyvů v podmínkách běžného provozu nejsou pokládány za uvádění do provozu a odstavení z provozu.

Článek 3

Povinnosti nových zařízení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby:

1. všechna nová zařízení splňovala ustanovení článků 5, 8 a 9;
2. všechna nová zařízení, na něž se nevztahuje směrnice 96/61/ES, byla před zahájením provozu registrována nebo povolena.

Článek 4

Povinnosti stávajících zařízení

Aniž je dotčena směrnice 96/61/ES, členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby:

1. stávající zařízení splňovala ustanovení článků 5, 8 a 9 nejpozději do 31. října 2007;
2. všechna stávající zařízení byla nejpozději do 31. října 2007 registrována nebo povolena;
3. zařízení, která mají být povolena nebo registrována a uplatňují plán snižování emisí podle přílohy II B, tuto skutečnost oznámila příslušným orgánům nejpozději do 31. října 2005;
4. v případech:
 - kdy se na zařízení provádí podstatná změna nebo
 - kdy se v důsledku podstatné změny na zařízení poprvé vztahuje tato směrnice,

ta část zařízení, která prošla podstatnou změnou, byla považována buď za nové zařízení, nebo za stávající zařízení v případě, že celkové emise z celého zařízení nepřekračují úroveň, která by musela být dodržena, pokud by se část zařízení, na níž byla uskutečněna podstatná změna, považovala za nové zařízení.

Článek 5

Požadavky

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí splnění ustanovení odstavců 2 až 12, a to buď specifikací podmínek povolení, nebo vydáním obecně závazných předpisů.

2. Všechna zařízení musí splňovat:

- a) buď mezní hodnoty emisí v odpadních plynech a hodnoty fugitivních emisí, nebo mezní hodnoty celkových emisí a ostatní požadavky stanovené v příloze II A;

nebo

- b) požadavky plánu snižování emisí podle přílohy II B.

3. a) V případě fugitivních emisí uplatní členské státy na zařízení hodnoty těchto emisí jako mezní hodnotu emisí. Avšak pokud bylo příslušnému orgánu uspokojivým způsobem prokázáno, že pro určité zařízení není tato hodnota ekonomicky a technicky dosažitelná, může příslušný orgán tomuto konkrétnímu zařízení udělit výjimku za předpokladu, že není důvod obávat se významných rizik pro lidské zdraví nebo životní prostředí. U každé takové výjimky musí provozovatel příslušnému orgánu uspokojivým způsobem prokázat, že je používána nejlepší dostupná technika.

- b) Činnosti, které nelze provádět za podmínek záchytu, mohou být vyňaty z požadavků přílohy II A, je-li v této příloze tato možnost výslovně uvedena. V takových případech se použije plán snižování emisí podle přílohy II B, ovšem s výjimkou situace, kdy je příslušnému orgánu uspokojivým způsobem prokázáno, že tato možnost není technicky a ekonomicky proveditelná. V takovém případě musí provozovatel příslušnému orgánu uspokojivým způsobem prokázat, že je používána nejlepší dostupná technika.

Členské státy oznámí Komisi v souladu s článkem 11 výjimky udělené podle písmen a) a b).

4. U zařízení, která neuplatňují plán snižování emisí, musí jakékoli zařízení na snižování emisí instalované po dni provedení této směrnice splňovat požadavky přílohy IIA.

5. Zařízení, ve kterých se provádí dvě nebo více činností, z nichž každá překračuje prahové hodnoty uvedené v příloze IIA, musí:

- a) co se týče látek uvedených v odstavcích 6, 7 a 8 splňovat požadavky podle těchto odstavců pro každou činnost zvlášť;

- b) co se týče všech ostatních látek buď:

- i) splňovat požadavky odstavce 2 pro každou činnost zvlášť, nebo

- ii) mít celkové emise pod úrovní, jež by musela být dodržena v případě uplatnění bodu i).

6. Látky nebo přípravky, kterým jsou přiřazeny věty označující specifickou rizikovost R45, R46, R49, R60 a R61 nebo které musí být těmito větami označovány z důvodu obsahu těkavých organických sloučenin klasifikovaných směrnicí 67/548/EHS⁽¹⁾ jako karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci, musí být co nejdříve nahrazeny méně škodlivými látkami nebo přípravky do té míry, do jaké je to možné, a s ohledem na doporučení čl. 7 odst. 1.

7. V případě emisí těkavých organických sloučenin uvedených v odstavci 6 o celkovém hmotnostním toku všech sloučenin, které jsou příčinou označení podle výše uvedeného odstavce, větším nebo rovném 10 g/h musí být dodržena mezní hodnota emisí 2 mg/Nm³. Tato mezní hodnota emisí se týká součtu hmotností jednotlivých sloučenin.

8. V případě emisí halogenovaných těkavých organických sloučenin, jimž je přiřazena věta označující specifickou rizikovost R40, o celkovém hmotnostním toku všech sloučenin, které jsou příčinou označení R40, větším nebo rovném 100 g/h musí být dodržena mezní hodnota emisí 20 mg/Nm³. Tato mezní hodnota emisí se týká součtu hmotností jednotlivých sloučenin.

Za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí musí být k emisím těkavých organických sloučenin podle odstavců 6 a 8 přístupováno stejně jako k emisím ze zařízení v podmínkách záchyty, a to do té míry, do jaké je to technicky a ekonomicky proveditelné.

9. Emise těkavých organických sloučenin, kterým je po vstupu této směrnice v platnost přiřazena jedna z vět označujících specifickou rizikovost uvedených v odstavcích 6 a 8 nebo které musí být touto větou označovány, musí co nejdříve splňovat mezní hodnoty emisí uvedené v odstavci 7 a 8.

10. Je třeba přijmout veškerá vhodná preventivní opatření k minimalizaci emisí během operací uvádění do provozu a odstavení z provozu.

11. Stávající zařízení, jež používají stávající zařízení na snižování emisí a splňují následující mezní hodnoty emisí:

— 50 mg C/Nm³ v případě spalovacích zařízení,

— 150 mg C/Nm³ v případě jiných zařízení na snižování emisí,

jsou zproštěna povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí v odpadních plynech uvedené v tabulce v příloze II A po dobu 12 let ode dne uvedeného v článku 15 pod podmínkou, že celkové

emise z celého zařízení nepřekročí hodnotu, která by musela být dodržena v případě splňování všech požadavků uvedených v tabulce.

12. Plán snižování emisí ani uplatňování odstavce 11 nebo článku 6 nezprošťuje zařízení vypouštějící látky uvedené v odstavcích 6, 7 a 8 povinnosti splňovat požadavky obsažené v těchto odstavcích.

13. V případech, kdy je v souladu s nařízením Rady (EHS) 793/93⁽²⁾ a nařízením Komise (ES) 1488/94⁽³⁾ nebo směrnicí Rady 67/548/EHS a směrnicí Komise 93/67/EHS⁽⁴⁾ provedeno posouzení rizika některé látky, která je příčinou označení R40, R60 nebo R61 a která spadá do oblasti působnosti této směrnice, Komise uváže závěry tohoto posouzení rizika a případně přijme nezbytná opatření.

Článek 6

Národní plány

1. Aniž tím je dotčena směrnice 96/61/ES, členské státy mohou stanovit a provádět národní plány snižování emisí z činností a z průmyslových zařízení, na něž se vztahuje článek 1, s výjimkou činností 4 a 11 podle přílohy IIA. Žádná z ostatních činností nesmí být národním plánem z oblasti působnosti této směrnice vyňata. Tyto plány musí vést ke snížení ročních emisí těkavých organických sloučenin ze stávajících zařízení, na něž se vztahuje tato směrnice, přinejmenším o stejné množství a ve stejném časovém horizontu, jakého by bylo dosaženo použitím mezních hodnot emisí podle čl. 5 odst. 2 a 3 a podle přílohy II během doby platnosti národního plánu. Národní plán bude Komisi předkládán každé tři roky s případnými aktualizacemi.

Členský stát, který vypracuje a provádí národní plány, může zprostit stávající zařízení povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí stanovené v čl. 5 odst. 2 a 3 a v příloze II. Národní plán za žádných okolností nemůže zprostit stávající zařízení povinnosti dodržovat ustanovení uvedená ve směrnici 96/61/ES.

2. Národní plán obsahuje seznam přijatých nebo plánovaných opatření pro dosažení cíle uvedeného v odstavci 1 včetně podrobností o navrhovaném mechanismu sledování realizace plánu. Národní plán rovněž obsahuje závazné cíle průběžného snižování emisí, podle nichž je možné posuzovat pokrok v plnění konečného cíle. Plán musí být v souladu s příslušnými platnými

⁽¹⁾ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 98/98/ES (Úř. věst. L 355, 30.12.1998, s.1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 84, 5. 4. 1993. s. 1

⁽³⁾ Úř. věst. L 161, 29. 6. 1994. s. 3

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 227, 8. 9. 1993. s. 9

právními předpisy Společenství včetně příslušných ustanovení této směrnice a musí obsahovat:

- specifikaci činnosti nebo činností, na něž se vztahuje,
- snížení emisí, kterého má být u těchto činností dosaženo, odpovídající snížení, jehož by se dosáhlo uplatněním mezních hodnot emisí podle odstavce 1,
- počet zařízení dotčených plánem, jejich celkové emise a celkové emise z každé dotčené činnosti.

Národní plán musí rovněž obsahovat úplný popis všech nástrojů, jejichž pomocí budou plněny jeho požadavky, doklad o tom, že použití uvedených nástrojů je reálné, a podrobnosti o způsobech prokazování plnění plánu.

3. Členský stát předloží plán Komisi. K plánu musí být přiložena doprovodná dokumentace postačující pro ověření skutečnosti, že bude dosaženo cíle podle odstavce 1, včetně dokumentace konkrétně vyžádané Komisí. Stávající zařízení, která procházejí podstatnou změnou, zůstanou v oblasti působnosti národního plánu, pokud byla součástí tohoto plánu i před uskutečněním dané změny.

4. Členský stát pověří vnitrostátní orgán shromažďováním a vyhodnocováním údajů požadovaných podle odstavce 3 a prováděním národního plánu.

5. a) Komise sdělí výboru ustavenému podle článku 13 kritéria pro posuzování národních plánů nejpozději jeden rok po vstupu této směrnice v platnost.

b) Jestliže Komise na základě zkoumání plánu, opětovně předloženého plánu nebo zprávy o realizaci předložené členskými státy podle článku 11 dojde k závěru, že cíle plánu nebudou ve stanovené lhůtě splněny, sdělí své stanovisko příslušnému členskému státu a výboru ustavenému podle článku 13 spolu s důvody, které ji k tomuto stanovisku vedly. Komise tak učiní do šesti měsíců od obdržení plánu nebo zprávy. Členský stát pak do tří měsíců oznámí Komisi a výboru nápravná opatření, která přijme za účelem dosažení stanovených cílů.

6. Pokud Komise do šesti měsíců od oznámení nápravných opatření rozhodne, že tato opatření nepostačují ke splnění cílů plánu ve stanovené lhůtě, je příslušný členský stát povinen splnit požadavky stanovené v čl. 5 odst. 2 a 3 a v příloze II ve lhůtě stanovené v této směrnici, co se týče stávajících zařízení. Komise o svém rozhodnutí informuje výbor ustavený podle článku 13.

Článek 7

Nahrazování

1. Komise zajistí výměnu informací mezi členskými státy a dotčenými odvětvími ohledně používání organických látek a jejich potenciálních náhražek. Komise zváží jejich:

- vhodnost,
- potenciální účinky na lidské zdraví, zejména v případě expozice na pracovišti,
- potenciální účinky na životní prostředí a
- ekonomické důsledky, zejména náklady a přínosy dostupných možností,

a to s cílem vypracovat doporučení pro používání látek a postupů, které mají nejmenší potenciální účinky na ovzduší, vodu, půdu, ekosystémy a lidské zdraví. Na základě této výměny informací vydá Komise doporučení pro každou činnost.

2. Členské státy zajistí, aby doporučení podle odstavce 1 byla zohledněna v povolenacím řízení a při formulaci obecně závazných předpisů.

Článek 8

Monitorování

1. Členské státy zavedou povinnost provozovatelů zařízení, na něž se vztahuje tato směrnice, poskytovat příslušnému orgánu jednou ročně nebo na vyžádání údaje, na jejichž základě bude moci ověřovat dodržování této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby vypustí, k nimž je připojeno zařízení na snižování emisí a které na svém konci emitují v průměru více než 10 kg celkového organického uhlíku za hodinu, byly kontinuálně monitorovány z hlediska dodržování ustanovení této směrnice.

3. V ostatních případech členské státy zajistí provádění kontinuálních nebo pravidelných měření. V případě pravidelných měření musí být při každém jednotlivém měření naměřeny nejméně tři hodnoty.

4. Měření se nevyžaduje v případě, že pro dodržování této směrnice není nutné využívat zařízení na snižování emisí na konci procesu.

5. Komise organizuje výměnu informací o realizaci plánů hospodaření s rozpouštědly v členských státech na základě údajů získaných v rámci provádění této směrnice v průběhu tří let ode dne uvedeného v článku 15.

Článek 9

Dodržování mezních hodnot emisí

1. Příslušnému orgánu musí být uspokojivým způsobem prokazováno dodržování:

— mezních hodnot emisí v odpadních plynech, hodnot fugitivních emisí a mezních hodnot celkových emisí,

— požadavků plánu snižování emisí podle přílohy II B,

— ustanovení čl. 5 odst. 3.

Pokyny pro prokazování souladu s těmito parametry jsou uvedeny v příloze III týkající se plánů hospodaření s rozpouštědly.

Za účelem chlazení nebo ředění je možné smíchat odpadní plyn s jiným plynem, pokud je tento postup technicky odůvodnitelný, avšak tento přidaný plyn nebude brán v úvahu při stanovování hmotnostní koncentrace znečišťujících látek v odpadním plynu.

2. Po uskutečnění podstatné změny musí být dodržování výše uvedených parametrů znovu ověřeno.

3. V případě kontinuálního měření se mezní hodnoty emisí považují za splněné, pokud:

a) žádný dvacetičtyřhodinový průměr při běžném provozu nepřekročí mezní hodnoty emisí a

b) žádný hodinový průměr nepřekročí mezní hodnoty emisí více než 1,5krát.

4. V případě pravidelných měření se mezní hodnoty emisí považují za splněné, pokud při daném měření:

a) průměr všech naměřených hodnot nepřekročí mezní hodnoty emisí a

b) žádný hodinový průměr nepřekročí mezní hodnoty emisí více než 1,5krát.

5. Dodržování ustanovení čl. 5 odst. 7 a 8 se ověřuje na základě součtu hmotnostních koncentrací všech příslušných těkavých organických sloučenin. Ve všech ostatních případech se dodržování ověřuje na základě celkové hmotnosti emitovaného organického uhlíku, pokud není v příloze IIA uvedeno jinak.

Článek 10

Nesplnění požadavků této směrnice

1. Členské státy přijmou vhodná opatření k tomu, aby v případě zjištěného porušení požadavků této směrnice:

a) provozovatel informoval příslušný orgán a přijal opatření, která zajistí nápravu v nejkratší možné době;

b) způsobí-li nesplnění požadavků této směrnice bezprostřední ohrožení lidského zdraví a není-li zjednána náprava za podmínek uvedených v písmenu a), bylo provozování činnosti pozastaveno.

Článek 11

Informační systémy a podávání zpráv

1. Každé tři roky zasílají členské státy Komisi informace o provádění této směrnice v podobě zprávy. Tato zpráva se vypracovává na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise postupem podle článku 6 směrnice 91/692/EHS⁽¹⁾. Tento dotazník nebo osnova se zasílá členským státům šest měsíců před začátkem období, jehož se zpráva týká. Zpráva musí být Komisi doručena do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká. Členské státy vypracované zprávy zveřejní současně s jejich předložením Komisi, s výhradou omezení uvedených v čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 90/313/EHS⁽²⁾. První zpráva se týká období prvních tří let ode dne uvedeného v článku 15.

2. Údaje předkládané podle odstavce 1 musí obsahovat zejména dostatek reprezentativních údajů prokazujících splnění požadavků článku 5 a případně požadavků článku 6.

3. Nejpozději do pěti let od předložení prvních zpráv členskými státy vypracuje Komise na základě údajů poskytnutých členskými státy zprávu o provádění této směrnice. Komise předloží tuto zprávu a případně i návrhy opatření Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 12

Přístup veřejnosti k informacím

1. Aniž je dotčena směrnice 90/313/EHS, členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby byly veřejnosti po vhodné dobu

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48.

⁽²⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 56

zpřístupněny přinejmenším žádosti o povolení nových zařízení nebo podstatných změn zařízení, jež vyžadují povolení podle směrnice 96/61/ES, aby veřejnost měla možnost k nim vznést připomínky před tím, než příslušný orgán učiní rozhodnutí. Aniž je dotčena směrnice Rady 96/61/ES, toto ustanovení nezakládá žádnou povinnost informace určené veřejnosti formálně upravovat.

Veřejnosti musí být také zpřístupněno rozhodnutí příslušného orgánu včetně nejméně jedné kopie povolení a všech jeho následných aktualizací.

Veřejnosti musí být dále zpřístupněny obecně závazné předpisy vztahující se na zařízení a seznam registrovaných a povolených činností.

2. Výsledky monitorování emisí požadovaného v rámci podmínek povolení nebo registrace podle článků 8 a 9, které má k dispozici příslušný orgán, musí být rovněž zpřístupněny veřejnosti.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 platí s výhradou omezení uvedených v čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 90/313/EHS, která se týkají důvodů pro odmítnutí poskytnutí informací státními orgány, a to zejména důvodů spojených s ochranou obchodního a průmyslového tajemství.

Článek 13

Výbor

Komisi je nápomocen poradní výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci, případně hlasováním.

Stanovisko je uvedeno do zápisu; kromě toho má každý členský stát právo požádat, aby byl v tomto zápisu uveden jeho postoj.

Komise přihlíží co nejvíce ke stanovisku výboru. Sdělí výboru způsob, jakým vzala toto stanovisko na vědomí.

Článek 14

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musejí být účinné, přiměřené a musejí mít odstrašující účinek. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi nejpozději ke dni uvedenému v článku 15 a neprodleně sdělí Komisi i jakékoli jejich následné změny.

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. dubna 2001. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 17

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 11. března 1999.

Za Radu

předseda

J. TRITTIN

PŘÍLOHA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Tato příloha obsahuje kategorie činností, o nichž se hovoří v článku 1. Při překročení prahových hodnot uvedených v příloze IIA se na činnosti uvedené v této příloze vztahuje tato směrnice. Činnost ve všech případech zahrnuje i čištění použitého vybavení, ale nikoli čištění výrobků, pokud není uvedeno jinak.

Adhesivní nátěr

- jakákoli činnost, při které se nanáší adhesivní materiál na určitý povrch s výjimkou adhesivních nátěrů a laminování v rámci tiskařských činností.

Nanášení nátěrových hmot

- jakákoli činnost, při které se nanáší jedna nebo více souvislých vrstev nátěrové hmoty na:
 - tato vozidla:
 - nové automobily, které ve smyslu směrnice 70/156/EHS ⁽¹⁾ patří do kategorie M1 a také do kategorie N1, pokud jsou natírány ve stejném zařízení jako vozidla kategorie M1,
 - kabiny nákladních automobilů, tj. prostor pro řidiče a veškeré integrované prostory pro technické vybavení vozidel kategorií N2 a N3 ve smyslu směrnice 70/156/EHS,
 - dodávkové a nákladní automobily, tj. vozidla kategorií N1, N2 a N3 ve smyslu směrnice 70/156/EHS, vyjma kabin nákladních automobilů,
 - autobusy, tj. vozidla kategorií M2 a M3 ve smyslu směrnice 70/156/EHS,
 - přívěsy kategorií O1, O₂, O3 a O4 ve smyslu směrnice 70/156/EHS,
 - kovové a plastové povrchy včetně povrchů letadel, lodí, vlaků atd.,
 - dřevěné povrchy,
 - textilní, tkaninové, filmové a papírové povrchy,
 - kůži.

Tato kategorie nezahrnuje nanášení kovových povrchů na podklad elektroforetickými postupy a postupy chemického rozprašování. Pokud nanášení nátěrové hmoty zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást činnosti nanášení nátěrové hmoty. Tiskařské činnosti provozované jako samostatné činnosti sem ovšem zahrnuty nejsou, ačkoliv tato směrnice se na ně může vztahovat, pokud spadají do oblasti její působnosti.

Natírání plechů ve svitcích

- jakákoli činnost, při níž je nanášen souvislý film nátěrové hmoty na svitek pásové oceli, korozivzdorné oceli či povlakované oceli nebo pás z měděné slitiny či z hliníku jednou nebo více vrstvami.

Chemické čištění

- jakákoli průmyslová nebo komerční činnost využívající těkavých organických sloučenin v určitém zařízení k čištění oděvů, bytových textilií a podobného spotřebního zboží s výjimkou ručního odstraňování skvrn v textilním a oděvním průmyslu.

(¹) Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/27/ES (Úř. věst. L 233, 25.8.1997, s. 1)

Výroba obuvi

- jakákoli činnost výroby obuvi nebo jejích částí.

Výroba nátěrových hmot, laků, tiskařských barev a adhesivních materiálů

- výroba výše uvedených konečných výrobků nebo mezivýrobků, jsou-li vyráběny ve stejném místě, mísením pigmentů, pryskyřic a adhesivních materiálů s organickými rozpouštědly nebo s jinými nosiči. Výroba zahrnuje i proces dispergování a přípravné predispergační činnosti, úpravy viskozity a odstínu a plnění konečného výrobku do příslušných obalů.

Výroba farmaceutických přípravků

- chemická syntéza, fermentace, extrakce, skladba a dokončení farmaceutických přípravků a v případech, kdy jsou vyráběny ve stejném místě, i výroba mezivýrobků.

Tisk

- jakákoli činnost spočívající v reprodukování textu nebo obrazů, při níž se pomocí tiskové formy přenáší tiskařská barva na jakýkoli typ povrchu. Tato činnost zahrnuje rovněž související činnosti lakování, natírání a laminování. Tato směrnice se však vztahuje pouze na následující dílčí procesy:
 - *gumotisk (flexografie)* — tiskařská činnost, při níž se používá tisková forma z pryže nebo z elastických fotopolymérů, jejíž tiskové plochy vyčnívají nad plochami netiskovými, a při níž se používají kapalné tiskařské barvy, které schnou odpařováním,
 - *teplný ofsetový rotační tisk* — rotační tištění na pás potiskovaného materiálu pomocí tiskové formy, jejíž tiskové a netiskové plochy leží ve stejné rovině, přičemž „rotačním tiskem“ se rozumí skutečnost, že materiál k potiskování je dávkován do tiskařského stroje z role a nikoli formou oddělených listů. Netisková plocha je hydrofilizována tak, aby nepřijímala tiskařskou barvu, zatímco tisková plocha je zpracována tak, aby ji přijímala a předávala na potiskovaný materiál. K vypařování dochází v sušárně, kde se potišťený materiál zahřívá horkým vzduchem.
 - *laminování spojené s tištěním* — spojování dvou či více ohebných materiálů za účelem výroby laminátů,
 - *publikační hlubotisk* — hlubotisk užívaný k tištění časopisů, brožur, katalogů nebo podobných produktů s použitím barev na bázi toluenu,
 - *hlubotisk* — tištění pomocí válcové tiskové formy, jejíž tisková plocha je níže než plocha netisková, přičemž se používají kapalné barvy, které schnou vypařováním. Prohlubně se vyplní barvou a netiskové plochy se očistí od jejich přebytků. Poté se potiskovaný materiál dostane do kontaktu s válcem a dojde k vyzdvižení barvy z prohlubní,
 - *rotační filmový tisk (sítotisk)* — rotační tištění na pás potiskovaného materiálu, při němž se barva na plochu nanáší přes porézní tiskovou formu, jejíž tisková plocha je otevřena a netisková plocha zakryta, přičemž se používají kapalné barvy, které schnou pouze vypařováním. „Rotačním tiskem“ se rozumí skutečnost, že materiál k potiskování je dávkován do tiskařského stroje z role a nikoli formou oddělených listů,
 - *lakování* — činnost, při níž se na ohebný materiál nanáší lak či adhesivní nátěr za účelem pozdějšího zapečetění obalového materiálu.

Zpracování kaučuku, výroba pryže

- jakákoli činnost spočívající v mísení, mletí, barvení, kalandrování, extruzi či vulkanizaci přírodního nebo syntetického kaučuku a jakékoli další pomocné operace, které jsou součástí procesu přeměny přírodního či syntetického kaučuku na konečný výrobek.

Čištění povrchů

- jakákoli činnost čištění, s výjimkou chemického čištění, při které jsou organická rozpouštědla užívána k odstranění znečištění z povrchu materiálů, včetně odmaštění. Činnost čištění sestávající z více než jednoho

kroku před nebo po jakékoli jiné činnosti, se považuje za jednu činnost čištění povrchu. Tato činnost se nevztahuje na čištění vybavení, ale na čištění povrchu produktů.

Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů

- jakákoli činnost spočívající v extrakci rostlinných olejů ze semen nebo z jiných rostlinných materiálů, zpracování suchých zbytků na krmivo pro zvířata, přečišťování tuků a rostlinných olejů získaných ze semen, rostlinných materiálů nebo živočišných materiálů.

Přestříkávání vozidel

- jakákoli průmyslová nebo komerční činnost natírání povrchů a související odmašťovací činnosti, kterými se provádí:
 - nanášení nátěrů na silniční vozidla ve smyslu směrnice 70/156/EHS nebo na jejich části prováděné jako součást oprav, konzervace nebo dekorace vozidla mimo výrobní zařízení nebo
 - nanášení původních nátěrů na silniční vozidla ve smyslu směrnice 70/156/EHS nebo na jejich části za použití materiálů určených k přestříkávání, odehrává-li se tato operace mimo původní výrobní linku nebo
 - nanášení nátěrů na přívěsy (včetně návěsů) (kategorie O).

Navalování navíjených drátů

- jakákoli činnost natírání kovových vodičů používaných k navíjení cívek v transformátorech, motorech atd.

Impregnace dřeva

- jakákoli činnost zavádějící ochranné prostředky do dřeva.

Laminování dřeva a plastů

- jakákoli činnost spočívající ve spojování vrstev dřeva nebo plastů k výrobě laminátů.

—

PŘÍLOHA IIA

I. PRAHOVÉ HODNOTY A MEZNÍ HODNOTY EMISÍ

	Činnost (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotřeby roz- pouštědel v tunách za rok)	Mezní hodnoty emisí v odpad- ních plynech (mg C/Nm ³)	Hodnoty fugitivních emisí (v procentech vstupního množství rozpouštědel)		Nová		Stávající
				Mezní hodnoty celkových emisí	Zvláštní ustano- vení	Stávající	Nová	
1	Tepelný ofsetový rotační tisk (> 15)	15-25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Zbytky rozpouštědel v konečných výrobcích se nepovažují za součást fugitiv- ních emisí.
2	Publikační hlubotisk (> 25)		75	10	15			
3	Jiné hlubotisky, gumotisk, rotační filmový tisk, lamino- vání či lakování (> 15), rotační sítotisk na textil a lepenku (> 30)	15-25 > 25 > 30 ⁽²⁾	100 100 100	25 20 20				⁽²⁾ Prahová hodnota pro rotační sítotisk na textil a lepenku.
4	Čištění povrchů ⁽³⁾ (> 1)	1-5 > 5	20 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾	15 10				⁽³⁾ Užitím sloučenin uvedených v čl. 5 odst. 6 a 8. ⁽⁴⁾ Tato mezní hodnota se vzta- huje na hmotnostní koncent- raci sloučenin v mg/Nm ³ , nikoli na celkový uhlík.
5	Jiné čištění povrchů (> 2)	2-10 > 10	75 ⁽⁵⁾ 75 ⁽⁵⁾	20 ⁽⁵⁾ 15 ⁽⁵⁾				⁽⁵⁾ Zařízení, která prokáží příslušnému orgánu, že průměrný obsah organických rozpouštědel ve všech jimi užívaných čisticích prostředcích nepřekračuje 30 % z hlediska hmotnosti, jsou zproštěna povinnosti dodržovat tyto mezní hod- noty.
6	Nátěry (< 15) a přestříkávání vozidel	> 0,5	50 ⁽⁶⁾	25				⁽⁶⁾ Dodržování mezních hodnot v souladu s čl. 9 odst. 3 musí být prokázáno na základě měření patnáctiminutových průměrů.

	Činnost (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Mezní hodnoty emisí v odpad- ních plynech (mg C/Nm ³)	Hodnoty fugitivních emisí (v procentech vstupního množství rozpouštědel)		Nová		Stávající
				Mezní hodnoty celkových emisí	Zvláštní ustano- vení	Stávající	Nová	
7	Natírání svitků (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			(1) Pro zařízení, která používají postupy umožňující opětovné využívání regenerovaných rozpouštědel, se mezní hodnota emisí rovná 150.
8	Jiné nátěry včetně kovů, plastů, textilu ⁽²⁾ , tkanin, filmu a papíru (> 5)	5-15 > 15	100 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				(2) Činnosti natírání, jež nelze provozovat za podmínek záchytu (např. stavba lodí, nátěry letadel), mohou být v souladu s čl. 5 odst. 3 písm. b) povinnosti dodržovat tyto mezní hodnoty zproštěny. (3) Tato mezní hodnota platí pro nanášení nátěrů a sušení provozované za podmínek záchytu. (4) Činnosti natírání, jež nelze provozovat za podmínek záchytu (např. stavba lodí, nátěry letadel), mohou být v souladu s čl. 5 odst. 3 písm. b) povinnosti dodržovat tyto mezní hodnoty zproštěny. (5) První mezní hodnota platí pro sušení, druhá platí pro natírání. (6) Pro zařízení nanášející nátěrové hmoty na textil, která používají postupy umožňující opětovné využívání regenerovaných rozpouštědel, se mezní hodnota emisí rovná 150 pro natírání a sušení dohromady.
9	Navalování navíjených drátů (> 5)					10 g/kg ⁽⁷⁾ 5 g/kg ⁽⁸⁾		(7) Platí pro zařízení s průměrným průměrem drátu ≤ 0,1 mm. (8) Platí pro všechna ostatní zařízení.
10	Nátěry dřevěných povrchů (> 15)	15-25 > 25	100 ⁽⁹⁾ 50/75 ⁽¹⁰⁾	25 20				(9) Tato mezní hodnota platí pro nanášení nátěrů a sušení provozované za podmínek záchytu. (10) První z uvedených hodnot platí pro sušení, druhá platí pro natírání.

	Činnost (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Mezní hodnoty emisí v odpad- ních plynech (mg C/Nm ³)	Hodnoty fugitivních emisí (v procentech vstupního množství rozpouštědel)		Nová		Stávající
				Mezní hodnoty celkových emisí	Zvláštní ustano- vení	Stávající	Nová	
11	Chemické čištění					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		<p>⁽¹⁾ Hmotnost emitovaného rozpouštědla v gramech na 1 kilogram vyčištěného a vysušeného produktu.</p> <p>⁽²⁾ Mezní hodnota stanovená v čl. 5 odst. 8 se na tento sektor nevztahuje.</p> <p>⁽³⁾ Následující výjimka platí pouze pro Řecko: po dobu 12 let ode dne, kdy tato směrnice nabude účinku, se mezní hodnota celkových emisí nepoužívá pro stávající zařízení umístěná v odlehklých oblastech nebo na ostrovech s počtem stálých obyvatel nepřesahujícím 2 000, kde využívání vyspělých technologií není ekonomicky schůdné.</p>
12	Impregnace dřeva (> 25)		100 ⁽⁴⁾	45		11 kg/m ³		⁽⁴⁾ Neplatí pro impregnaci dřeva kreosotem.
13	Nátěry kůže (> 10)	10-25 > 25 (> 10) ⁽⁵⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		<p>Mezní hodnoty jsou vyjádřeny v gramech emitovaných rozpouštědel na m² vyráběného výrobku.</p> <p>⁽⁵⁾ Pro natírání kůže u bytového vybavení a zejména u malého koženého spotřebního zboží, jako jsou tašky, pásky, peněženky atd.</p>
14	Výroba obuvi (> 5)					25 g na pár		Mezní hodnota celkových emisí je vyjádřena v gramech emitovaného rozpouštědla na vyrobený pár bot.
15	Laminování dřeva a plastů (> 5)					30 g/m ²		

	Činnost (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Mezní hodnoty emisí v odpad- ních plynech (mg C/Nm ³)	Hodnoty fugitivních emisí (v procentech vstupního množství rozpouštědel)		Nová		Stávající
				Mezní hodnoty celkových emisí	Zvláštní ustano- vení	Stávající	Nová	
16	Adhesivní nátěry (> 5)	5-15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				(1) V případě použití postupů umožňujících opětovné využívání regenerovaných rozpouštědel se mezní hodnota emisí v odpadních plynech rovná 150.
17	Výroba nátěrových hmot, laků, tiskařských barev a adhesiv- ních materiálů (> 100)	100-1 000 > 1 000	150 150	5 3	5 % vstupního množství rozpouště- dla 3 % vstupního množství rozpouště- dla			Hodnota fugitivních emisí nezahrnuje rozpouštědla prodaná jako součást nátěrových hmot v hermeticky uzavřených nádobách.
18	Zpracování kaučuku, výroba pryže (> 15)		20 ⁽²⁾	25 ⁽³⁾	25 % vstupního množství rozpouště- dla			(2) V případě použití postupů umožňujících opětovné využívání regenerovaných rozpouštědel se mezní hodnota emisí v odpadních plynech rovná 150. (3) Hodnota fugitivních emisí nezahrnuje rozpouštědla prodaná jako součást produktů v hermeticky uzavřených nádobách.
19	Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů (> 10)				Živočišný tuk: 1,5 kg/t Semena skočce: 3 kg/t Řepková semena: 1 kg/t Slunečnicová semena: 1 kg/t Soyové boby (normální drť): 0,8 kg/t Soyové boby (bílé vločky): 1,2 kg/t Ostatní semena a jiný rostlinný materiál: 3 kg/t ⁽⁴⁾ 1,5 kg/t ⁽⁵⁾ 4 kg/t ⁽⁶⁾			(4) Mezní hodnoty celkových emisí pro zařízení zpracovávající jednotlivé šarže semen nebo jiného rostlinného materiálu by měly být stanoveny příslušným orgánem případ od případu s uplatněním nejlepších dostupných technik. (5) Platí pro všechny procesy frakcionace s výjimkou odstraňování klovatiny či pryskyřic z olejů. (6) Platí pro odstraňování klovatiny či pryskyřic z olejů.

	Činnost (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotřeby rozpouštědel v tunách za rok)	Mezní hodnoty emisí v odpad- ních plynech (mg C/Nm ³)	Hodnoty fugitivních emisí (v procentech vstupního množství rozpouštědel)		Nová		Stávající
				Mezní hodnoty cel- kových emisí	Zvláštní ustano- vení	Stávající	Nová	
20	Výroba farmaceutických přípravků (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % vstup- ního množ- ství roz- pouště- dla	15 % vstup- ního množ- ství roz- pouště- dla	<p>⁽¹⁾ V případě použití postupů umožňujících opětovné využívání regenerovaných rozpouštědel se mezní hodnota emisí v odpadních plynech rovná 150.</p> <p>⁽²⁾ Mezní hodnota fugitivních emisí nezahrnuje rozpouštědla prodaná jako součást produktů v hermeticky uzavřených nádobách.</p>

II. LAKOVNY VOZIDEL

Mezní hodnoty celkových emisí jsou vyjádřeny v gramech emitovaného rozpouštědla na metr čtvereční povrchu výrobku a v kilogramech emitovaného rozpouštědla na karosérii.

Plocha povrchu jakéhokoli výrobku v níže uvedené tabulce je definována následovně:

— plocha povrchu vypočtená jako součet celkové plochy opatřené elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty a ploch všech dílů připojených k výrobku v dalších fázích výroby, které jsou natírány stejnými nátěrovými hmotami jako daný výrobek, nebo jako celková plocha výrobku opatřené nátěrovými hmotami v daném zařízení.

Plocha opatřená elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty se vypočítá ze vzorce:

$$\frac{2 \times \text{celková hmotnost karosérie}}{\text{průměrná tloušťka plechu} \times \text{hustota materiálu plechu}}$$

Tuto metodu lze rovněž použít pro jiné díly z plechů.

K výpočtu plochy připojených dílů nebo k určení celkové plochy výrobku opatřené nátěrovými hmotami v daném zařízení se použijí softwarové systémy CAD (computer aided design) nebo jiné ekvivalentní metody.

Mezní hodnoty celkových emisí v níže uvedené tabulce se vztahují na všechny fáze postupu prováděného ve stejném zařízení, od elektroforetického nanášení nebo jakéhokoli jiného druhu nanášení nátěrových hmot až po konečnou konzervaci voskem a leštění vrchního nátěru, stejně jako na rozpouštědla použitá k čištění vybavení včetně stříkacích kabin a jiného pevně instalovaného vybavení, a to v době výroby i mimo tuto dobu. Mezní hodnota celkových emisí je vyjádřena jako součet hmotnosti organických sloučenin na m² plochy povrchu natíraného výrobku a jako součet hmotnosti organických sloučenin na karosérii.

Činnost (prahová spotřeba rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota produkce (roční produkce natíraných produktů)	Mezní hodnota celkových emisí	
		Nová	Stávající
Nátěry nových osobních automobilů (> 15)	> 5 000	45 g/m ² nebo 1,3 kg/karosérie + 33 g/m ²	60 g/m ² nebo 1,9 kg/karosérie + 41 g/m ²
	≤ 5 000 samonosných karosérií či > 3 500 karosérií upevněných na podvozek	90 g/m ² nebo 1,5 kg/karosérie + 70 g/m ²	90 g/m ² nebo 1,5 kg/karosérie + 70 g/m ²

Činnost (prahová spotřeba rozpouštědel v tunách za rok)	Prahová hodnota produkce (roční produkce natíraných produktů)	Mezní hodnota celkových emisí	
		Nová	Stávající
		Mezní hodnota celkových emisí (g/m ²)	
Nátěry kabin nových nákladních automobilů (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Nátěry nových dodávkových a nákladních automobilů (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Nátěry nových autobusů (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

Lakovny automobilů se spotřebou rozpouštědel pod prahovými hodnotami uvedenými v tabulce výše musí splňovat požadavky stanovené pro přestříkávání vozidel v příloze IIA.

PŘÍLOHA IIB

PLÁN SNIŽOVÁNÍ EMISÍ

1. Zásady

Účelem plánu snižování emisí je umožnit provozovateli snížit emise jiným způsobem ve stejné míře, jaké by bylo dosaženo použitím mezních hodnot emisí. K tomuto cíli může provozovatel uplatnit jakýkoli plán snižování emisí speciálně navržený pro jeho zařízení za předpokladu, že ve výsledku dosáhne rovnocenného snížení emisí. Členské státy podají Komisi zprávu podle článku 11 této směrnice o pokroku v dosahování stejného snížení emisí a o zkušenostech s prováděním plánu snižování emisí.

2. Použití

V případě používání nátěrových hmot, laků, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev lze využít následujícího plánu. Tam, kde tato metoda není vhodná, může příslušný orgán provozovateli povolit použití jakéhokoli alternativního plánu, který je podle názoru příslušného orgánu v souladu s výše uvedenými zásadami. Návrh plánu zohledňuje tyto skutečnosti:

- i) v případech, kdy jsou náhražky s nízkým nebo nulovým obsahem rozpouštědel ještě ve stavu vývoje, musí být provozovateli prodloužena lhůta pro realizaci jeho plánů na snižování emisí;
- ii) referenční bod pro přípravu plánu snižování emisí by měl co možná nejpřesněji odpovídat emisím, k nimž by docházelo v případě, že by nebylo přijato žádné opatření k jejich snížení.

Následující plán je určen pro použití v zařízeních, v nichž lze předpokládat konstantní obsah netěkavých látek ve výrobku, který může být využit k definici referenčního bodu pro snižování emisí.

- i) provozovatel předloží plán snižování emisí, obsahující zejména snížení průměrného obsahu rozpouštědel v jejich celkovém vstupním množství nebo zvýšení účinnosti využití netěkavých látek, s cílem snížit celkové emise ze zařízení na úroveň tzv. cílových emisí, jež odpovídají určitému procentu referenční hodnoty ročních emisí. Při tomto snižování emisí je dodržen následující harmonogram:

Lhůta		pro stávající zařízení
Maximální povolené celkové roční emise	pro nová zařízení	
do 31.10.2001 do 31.10.2004	do 31.10.2005 do 31.10.2007	cílové emise × 1,5 cílové emise

- ii) referenční hodnota ročních emisí se vypočte takto:

- a) stanoví se celková hmotnost netěkavých látek v nátěrových hmotách nebo tiskařských barvách, lacích či adhesivních materiálech spotřebovaných za rok. Netěkavými látkami se rozumí všechny látky v nátěrových hmotách, tiskařských barvách, lacích a adhesivních materiálech, které po odpaření vody či těkavých organických sloučenin ztuhnou;
- b) vypočte se referenční hodnota ročních emisí, a to tak, že hmotnost stanovená podle písmene a) se vynásobí odpovídajícím koeficientem z níže uvedené tabulky. Příslušný orgán může tyto faktory upravit jednotlivým zařízením, která prokáží účinnější využívání netěkavých látek.

Činnost	Koeficient pro násobení podle bodu ii) písm. b)
Hlubitisk; gumotisk; laminování jako součást tisku; lakování jako součást tisku; nanášení nátěrových hmot na dřevo, textilů, tkaniny, filmy nebo papír; adhešivní nátěr	4
Natírání svitků, přestříkávání vozidel	3
Nátěry pro styk s potravinami, nátěry v leteckém průmyslu	2,33
Jiné nátěry a rotační sítotisk	1,5

- c) Cílové emise se rovnají referenčním hodnotám ročních emisí vynásobeným procentem rovným:
- (hodnotě fugitivních emisí + 15) v případě zařízení spadajících pod položku 6 a nižší prahové hodnoty položek 8 a 10 přílohy IIA;
 - (hodnotě fugitivních emisí + 5) v případě všech ostatních zařízení.
- d) Plán je splněn, jestliže skutečné emise rozpouštědel stanovené podle plánu hospodaření s rozpouštědly nepřekračují cílové emise.

PŘÍLOHA III

PLÁN HOSPODAŘENÍ S ROZPOUŠTĚDLY

1. Úvod

Tato příloha uvádí návod pro realizaci plánu hospodaření s rozpouštědly. Tento návod obsahuje zásady (bod 2), rámec pro provádění hmotnostní bilance (bod 3) a návod pro kontrolu dodržování stanovených požadavků (bod 4).

2. Zásady

Plán hospodaření s rozpouštědly slouží k těmto účelům:

- i) kontrola dodržování požadavků uvedených v čl. 9 odst. 1;
- ii) zjištění budoucích možností snižování emisí;
- iii) informování veřejnosti o spotřebě rozpouštědel, o emisích z rozpouštědel a o dodržování ustanovení této směrnice;

3. Definice

Následující definice poskytují rámec pro zpracování hmotnostní bilance.

Vstupní množství organických rozpouštědel (I):

- I1 Množství organických rozpouštědel, v čisté formě nebo v přípravcích, která byla zakoupena a použita v zařízení jako vstupy v období, pro něž se vypočítává tato hmotnostní bilance.
- I2 Množství organických rozpouštědel, v čisté formě nebo v přípravcích, která byla regenerována a opětovně použita v zařízení jako vstupy. (Recyklované rozpouštědlo se započítává pokaždé, kdy je využito pro danou činnost).

Výstupy organických rozpouštědel (O):

- O1 Emise v odpadních plynech.
- O2 Organická rozpouštědla uniklá do vody; při výpočtu veličiny O5 je případně vhodné brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod.
- O3 Množství organických rozpouštědel, které zůstávají jako nečistoty či rezidua v konečných výrobcích.
- O4 Nezachycené emise organických rozpouštědel uniklé do ovzduší. Sem patří větrání místností, při kterém je vzduch vypouštěn do vnějšího prostředí okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.
- O5 Množství organických rozpouštědel nebo organických sloučenin spotřebovaných v důsledku chemických nebo fyzikálních reakcí (včetně rozpouštědel nebo sloučenin zničených např. spalováním nebo jiným zpracováním odpadních plynů či odpadních vod nebo zachycených např. sorpcí, pokud toto množství nebylo započteno do veličin O6, O7 nebo O8).
- O6 Organická rozpouštědla obsažená ve shromážděných odpadech.
- O7 Organická rozpouštědla v čisté formě nebo v přípravcích prodaná nebo určená k prodeji jako komerční produkt.
- O8 Organická rozpouštědla obsažená v přípravcích a regenerovaná k opětovnému použití, která však nejsou používána jako vstupy v zařízení, pokud již nebyla započtena do položky O7.
- O9 Organická rozpouštědla uniklá jiným způsobem.

4. Pokyny pro použití plánu hospodaření s rozpouštědly pro účely kontroly dodržování stanovených požadavků

Plán hospodaření s rozpouštědly se používá v závislosti na konkrétním požadavku, jehož dodržování se kontroluje:

- i) Kontrola dodržování požadavků snižování emisí podle přílohy IIB, kdy je mezní hodnota celkových emisí vyjádřena jako emise rozpouštědel na jednotku produkce nebo jiným způsobem uvedeným v příloze IIA.
- a) pro všechny činnosti, na něž se používá příloha IIB, se plán hospodaření s rozpouštědly vypracovává každoročně za účelem určení spotřeby (C). Spotřeba se vypočte z rovnice:

$$C = I1 - O8$$

Současně se stanoví množství netěkavých látek obsažených v nátěrových hmotách, pomocí něhož se každoročně stanoví referenční hodnota ročních emisí a cílová hodnota emisí;

- b) pro posouzení dodržování mezní hodnoty celkových emisí vyjádřené jako emise rozpouštědel na jednotku produkce nebo jiným způsobem uvedeným v příloze II A se plán hospodaření s rozpouštědly vypracovává každoročně za účelem stanovení emisí (E). Emise se vypočtou z rovnice:

$$E = F + O1,$$

kde F jsou fugitivní emise ve smyslu definice v bodě ii) písm. a). Takto získaná hodnota emisí se poté vydělí příslušným parametrem daného výrobku;

- c) pro posouzení dodržování požadavků uvedených v čl. 5 odst. 5 písm. b) bod ii) se plán hospodaření s rozpouštědly vypracovává každoročně za účelem stanovení celkových emisí ze všech zahrnutých činností. Získaná hodnota je poté porovnána s celkovými emisemi, jež by musely být dodrženy v případě povinnosti splnit požadavky přílohy II pro každou činnost zvlášť.

- ii) Stanovení fugitivních emisí za účelem jejich porovnání s hodnotami fugitivních emisí uvedenými v příloze II A:

- a) *Metodika*

Fugitivní emise se vypočtou z rovnice:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

nebo z rovnice

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Toto množství je možné stanovit přímým měřením jednotlivých veličin nebo ekvivalentním výpočtem, například na základě účinnosti zachycování emisí ze zařízení.

Hodnota fugitivních emisí je vyjádřena jako podíl množství fugitivních emisí na vstupním množství rozpouštědel, které se vypočte z rovnice:

$$I = I1 + I2$$

- b) *Četnost měření*

Fugitivní emise lze stanovit omezeným, leč reprezentativním souborem měření. Dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.